

עפ"ת 57333/09/16 - חיים כהן (עצור בפיקוח) - אין הופעה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 57333-09-16 כהן (עצור בפיקוח) נ' מדינת ישראל 29 ספטמבר 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המערער
חיים כהן (עצור בפיקוח) - אין הופעה
על-ידי ב"כ עו"ד דימה קריביצקי ממשרד עו"ד גולן
נגד
מדינת ישראל
המשיבה
על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער, חיים כהן, הוגש כתב אישום בבית המשפט לתעבורה בת"א ביום 03.11.15. על-פי הודאתו הורשע על-ידי כב' הש' סגנית הנשיא, נ. פראג-לבוא, ונגזר דינו ביום 24.12.15.

בין היתר נידון לעונש מאסר, ובין היתר, בשל שבאותה עת ריצה או אמור היה לרצות עונש מאסר בעבודות שירות, נעשתה על-ידי בית משפט קמא אז הפעולה המשפטית שהביאה את התוצאה המשפטית של ביטול עבודות השירות וריצוי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח במקומם, על-פי הוראות הדין, במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו באותו תיק - 2176-09-15.

שלושה ימים אחרי מתן גזר הדין, פנה המערער לבית משפט קמא ביום 27.12.15, ב"בקשה למתן הבהרה ותיקון גזר דין". ביום 27.12.15 החליט בית משפט קמא בבקשה זו כדלקמן: "בגזר הדין נקבע, כי המאסר שנגזר ירוצה במצטבר לכל מאסר אחר. היתר מפורט בהוראת החוק".

על אותו גז"ד של בית משפט קמא, לרבות ההחלטה בבקשת ההבהרה, הגיש המערער ערעור. ערעור זה מספרו 56337-12-15, ערעור על חומרת העונש שהוגש כבר ביום 27.12.15, כלומר, באותו יום, ובין היתר, בנימוקי הערעור בפסקאות 14-15 תקף המערער את החלטת בית משפט קמא בנושא ההפסקה השיפוטית של עבודות השירות "כמו כן, המערער יטען כי בית משפט קמא שגה עת לא הפעיל סמכותו הניתנת לו מכח סעיף 51(א)(1) לחוק העונשין, ולא הורה כי עונש המאסר בעבודות שירות אשר הוטל על המערער בתיק 3749-01-14 ירוצה בחופף לעונש המאסר בתיק זה". כן התייחס המערער לעניין זה גם בפסקה 15 לאותו ערעור.

עמוד 1

הערעור נדחה בפסק דינו של בית משפט זה ביום 14.01.16, עפ"ת 56337-12-15. באותה פרשה הגיש המערער בקשה לבית המשפט העליון, רע"פ 1076/16, שנדונה בפני כב' הש' ס. ג'ובראן ונדחתה הבקשה ביום 11.02.16.

לימים הגיש המערער בשל אותו פס"ד של בית המשפט לתעבורה ערעור נוסף, ערעור שגם הוא נדחה וגם בר"ע בעניינו, אך ערעור זה איננו קשור ישירות לנושא שהנני דן בו כעת, אלא בנושא אחר הקשור באותו גז"ד או נספח לו - חישוב ימי איזוק אלקטרוני כמאסר.

והנה, ביום 11.08.16, באופן בלתי-מובן, פנה המערער שוב לבית משפט קמא ב"בקשה למתן הבהרה ותיקון גזר דין" - בקשה שנדחתה על-ידי כב' הש' נ. פראג-לבוא, וכך כתבה בהחלטתה: "**הבקשה נדחית. אין סמכות דין. פסק הדין חלוט. הטענה לא הועלתה בערעור, ומנוגדת לחוק. החוק הוא מן המפורסמות ...**" והמשך החלטה.

למרות שהמערער פנה בעניין זה, כאמור, כבר שלושה ימים אחרי גזר הדין לבית משפט קמא, כאמור, ביום 27.12.15, פנה הוא שוב לבית משפט קמא כאילו לא נעשו דברים קודם לכן, ולמרות שנדחתה בקשתו ביום 11.08.16 הגיש בקשה נוספת לבית משפט קמא ביום 12.09.16, בקשה הנושאת שוב את הכותרת "**בקשה למתן המשך הבהרה לגזר הדין**", שוב עניינו אותו נושא של ההפסקה השיפוטית של המאסר בעבודות שירות.

על בקשה זו החליטה כב' הש' פראג את ההחלטה הבאה: "**הבקשה נדחית. פסק הדין חלוט. אין סמכות דין**".

על החלטות אלה של בית משפט קמא הוגש הערעור בפניי.

אך ברור הוא שעסקינן בערעור חוזר ונשנה, בבקשות חוזרות ונשנות לבית המשפט, תוך העלמת העובדה שהנושא כבר נדון מתוך ציפייה להטעות את בית המשפט בערכאה דיונית, מתוך ציפייה להטעות את בית המשפט בערכאת הערעור. אפילו חשב בא כוחו של המערער על נימוק משפטי חדש לטענת הערעור, שנדחתה כבר בעבר, לא יכול היה, כמובן, להגיש ערעור חדש והוא יודע זאת היטב.

מאליו מובן שיש לדחות על הסף את הערעור, אך מעבר לכך - לא ניתן להשאיר את הדברים כפי שהם, יש במעשים משום התנהגות מעבר להגשת בקשות סרק ובזבוז זמנה של ערכאת הערעור.

עשיתי הפסקה בדיון לאחר שב"כ המערער טען את טענותיו, תוך שהנני מבקש ממנו לשקול ולחשוב איך ישיב לשאלתי - מדוע בית המשפט לא יעשה שימוש בסמכותו הטבועה להטיל על המערער הוצאות בשל הערעור המיותר שהגיש, הערעור המטעה שהגיש, ולאחר שחשב ולאחר הפסקה השיב את השיב, כלומר, שאמנם הערעור על אותו נושא, אך מבוסס על טיעון משפטי אחר. הדברים, כמובן, בלתי-מתקבלים על הדעת.

ערעור זה אסור לו שיעבור ללא התייחסות מעשית על אופן התנהגותו של המערער בהגשת ערעור זה.

לבית משפט, לכל בית משפט, גם לבית משפט של ערעור במסגרת ערעור, יש סמכות טבועה להטיל הוצאות על מערער אשר מנצל את הקלות הבלתי-נסבלת של פניה לערכאת ערעור כדי להטעות ולהשיג תוצאה משפטית ומידתית שאיננה מתקבלת על הדעת.

בנסיבות מקרה זה, בהתחשב בכך שזו פעם ראשונה שהנני מטיל הוצאות בשל ערעור מיותר, אסתפק בהטלת הוצאות בסך 1,000 ₪ על המערער לאוצר המדינה.

ההוצאות תשלומנה תוך 30 יום.

**ניתן והודע היום כ"ו אלול התשע"ו,
29/09/2016 במעמד הנוכחים.
רענן בן-יוסף, שופט**

הוקלד על ידי נופר דוידי